

האינתיפאדה היא

רק ההתחלה

השבועון המצרי "רוז אל יוסוף" מ-14 אפריל כותב: "שמיר נזכר אחרי עשר שנים להסכים להסכמי קה. ולראות בהם פתרון מועדף". המאמר מפרה את שמיר לתוצאות האימפריאליזם הצרפתי והאנגלי וכיצד מרי-

נות אלה נכשלו בהדרגת התקוממות וכך את כשלון האמריקאים בוויטנאם. השבועון מוסיף: "הפלסטינים לא מחפשים לרכוש את אהדתם של מיסטר שמיר או כוש או ביקה. הם מרברים מעל הבמה וממרכז הכוח. הם מחזיקים בידם האחת עלה זית וביד השניה את האבן הקרושה". הם חיכו 70 שנה לנסים אולם מצאו את הדרך להרות ולכסוף אומר

המחבר: "האינתיפאדה היא רק ההתחלה".

הסכם חשאי אשך - פאריס

שליח העתון המזרחי-ירושלמי "אליקורס" בפאריס מרווח (3 למאי) על הביקור. בסיקור נאמר: "מקור בכיר בפאריס גילה לכתב שבי-קורו הרשמי של ערפאת יביא להסכם פלסטיני-צרפתי שיקבע דפוסי-עבודה נמשכים בין צרפת לאש"ף שיבטיחו את הצלחת יוזמת השלום הפלסטינית. יוזמה שמטרתה הקמת מדינה פלסטינית שתחיה באורח פעיל לצד ישראל. וכן ששני הצדדים ימשיכו להגיע ביה, צעד אחר צעד, לעבר מטרה זו". עוד מרווח הג'ל: "המקור גילה לו שצרפת תיאמה מראש עם ארה"ב וברא"מ את נושא הביקור הנוכחי". הנושאים בהם ידונו האחר-ראים הצרפתים עם המנהיג הפלסטיני. ביקורו של ערפאת בצרפת זכה מטבע הדברים לסיקור נרחב בכלי התקשורת בעולם הערבי. ונאמרו עליו כל הסופר-לטיבים המתאימים לאירוע מעין זה. אולם נדמה שהגדיל לעשות רדיו "מונטה קרלו" שהוא למעשה כלי תקשורת ממלכתי צרפתי. יש רבים בארץ המקשיבים לרדיו זה בצר-

תפקיד צרפת. כאן הייתי ממליץ לקוראים לעיין בספרו של צבי אל-פלג שיצא לא מכבר על פרשת חייו של אמין אל-חוסייני ונקרא "המופת הגדול". בעמודים 75-76

עיקב טעה, לישיבת הוועידות המשותפות

שמיר עם בוש
אין להם כוח. רק לאשף

מסופר כיצד ברח הלה מהבריטים ולמעשה מכל העולם המערבי לאחר שהואשם בשיטוף פעולה עם הנאצים. חוסייני חשש באותם הימים שישפט במסגרת משפטי נירנברג. ומי נתן לו חסות? נישתם נכון. הצרפתים: וכך כותב אל-פלג בספרו: "כאוב (של ה' מופת) לצרפת (לאחר שברה מגרמניה) ויורד תגובות חריפות: בריטניה וגורמים אחרים במערב רדשו להסגירו ולעמידו לדין בפני בית-הדין הפושעי מלחמה: ואילו בזרחה התיכון ובצפון אפריקה פנו שליטים מקומיים וביקשו לשחררו ולארחו בארצותיהם. הוא כמוכן ידע על הפעילות סביב התביעה להסי גירו, אך לא הוראג מכך במיוחד. באחד מרגי-עי האמת רשם בזכרונותיו, שממשלת צרפת ריס ב-19 במאי 1945. לדבריו התערב הגנרל דהגול אישית כדי לאפשר לו פעילות פולי-טית. היא" אמין לא הותר ספק בדבריו, כי כוונתו הייתה ששולטנות הצרפתיים השתר" לו למנוע את נפילתו בידי הגורמים הרבים, שביקשו להביאו בפני בית-הדין של פושעי המלחמה".

עיתונות ערבית

פתית אולם בערבית הוא נשמע שונה לחלוטין. רדיו זה שכל הימים משרת בנא-מנות את אש"ף יצא ממש מגדרו בימים ש-ערפאת ביקר בצרפת, למשל, הקפיד לכנות את העת את ערפאת בתואר "נשיא", מה שלא עשו שילטונות צרפת, והביא בהרחבה מישאלי רעת קהל שהוכיחו שרעת-הקהל בצרפת תומכת עתה בפלסטינים וברר-שותיהם הרבה יותר מאשר בעמדות ישראל בכססו.

חגג אמין אל-חוסייני - צרפת ממשיכה במסורת

בשבוע שעבר ביקר ערפאת בצרפת כאשר המארח שלו היה הנשיא בכבודו ובעצמו. רבים בישראל מאמינים שערפאת אינו אלא מהדורה מתוחכמת של חגג אמין אל-חוסייני, שהנהיג משר למעלה מיוכל שנים את העולם הערבי והפלסטינים נגד הישוב היהודי בארץ, שיתף פעולה עם הנאצים, ונאבק נגד קיום מדינת ישראל עד יום מותו (בן 74). אולם אחד ההבטחים המעניינים בנושא הוא

פוטנציאל המהגרים היהודים מבי-רית-המועצות פשוט אינם רוצים לבוא לישראל, בגלל הקשיים הצמרי-יים להם כאן. הארץ מתמודדת עם בליץ בלתי-נרמל כבר 42 שנים. כמה זמן מסוגל העם לעמוד בכך? ובכן, זהו אופיו היוצא-דופן של עמנו. היהודי חי כך את חייו כבר מזה אלפי שנים. מה הספר האחרון שקראתם? הספר האחרון, אני חושב, היה על דובר-בית-הנבחרים שלכם, טיפ או'גיל. האם אתה מתעמל? אני אוהב ללכת ברגל. איזה מרחקים אתה הולך? שעה וחצי. אתה הולך מהר? כן, מהר, מהר (צחק). האם אתה מושחק שחיתת? קל? פים? האם אתה מתעמל? בשנים האחרונות לא. שאלה אחרונה - בהיותך צעיר, האם רדפת אחרי בחורות? (צחק) ובכן... מעולם לא הייתי מומחה בזה...

המשך עמוד 44) תורה את השלב הראשון למשך כמה שנים? זה פשוט מאוד. אני מתאר לעצמי שאם יוזמה זו תתגשם, השלב השני של משאומתן יתרחש פחות או יותר בעוד חמש שנים. חמש שנים מעכשיו אני אהיה בן 79-78. אני לא חושב שזה גיל מתאים לראש-ממשלה כל-שהו, לנהל דברים מסובכים שכאלה (צחק). ידברת על תקופת-יובחן. האם אתה מצפה שישיראלים וערבים יסתדרו ביחד במרוצת אותו שלב? אכן הם יוכלו לחיות ביחד. עדות לכך היא ההתקוממות הערבית. מה עשוי להשתנות עתה? יהיו כמה נושאים שבהם יהיה אינטרס משותף לישראל ולשטחים הללו. האם יש איזשהו תחום בחיי ישראל - חברתי, כלכלי, צבאי, דעת-הקהל? שלא נפגע כתוצאה מההתקוממות? אם היית חי את חיי העימות הללו עם הגלים השונים של מילחמות וטרור, היית מתרגל לכך. עבורנו זה כמעט חיים רגילים. אודנו ראשי-הממשלה, 97% מן

חבריו למערך. בזריות הוא חתך נתח שמן, על חשבון ערייהפיתוח, למכון שורשים, שרק במיקרה האדם המופקד על ניהולו התקין הוא חברו הטוב מימי הטלוויזיה האפרוריים, אליעזר שטרם. לזוג אברום-את-שטרם יש מעתה לא ערבות הדדית, אלא גם ערבות כספית, והעיקר טוהר-המידות.

מחשבות שויות

בהיותו של ימני בזמן האחרון מופי-עה יותר ויותר דמותו של שימרון פרס, כאותו הגואל על החמור הלבן שבואו מבשר את תחילת הגאולה. מי היה מאמין לפני זמן לא רב שהי-שועה היחידה לעתיד הציונות טמונה רק בידיה של אותה דמות שחוקה ונשכחת, המכונה בניו יורק טיימס - "בלון ללא אוויר". רק פרס יכול, אה, פשוט געגועים למנהיג של פיטפוטים על שלום עם תוכ-ניות לא-מעשיות, שכה חיוניות לקיומנו, עם פרטנר שכולם יודעים שאינו מוכן ל-קבל אף פלסטיני נוסף לממלכתו הצפר-פה בהם. ואז, כשאני רואה את הצמד, המוביל בנהרצות שמרית ואנאלטייות רבינית, לפיתרון סופי כליכך מעשי, אני מתמלא

סמן ימני או לימני

צריך אמונה במדינה

בחוגי השמאל בישראל נשמעה אנ-חירווחה בעיקבות ה"קאדוק" שהנ-חית יאסר ערפאת על האמנה הפלסטי-נית. מעתה יחוסלו יהודינו ללא הביסוס החוקי של האמנה. איזו הקלה למיש-פחות הנרצחים בירושלים. אולם שימחת שמאלנינו היתה, מסת-בר, מוקדמת מדי, כיוון שצצה כאן בעייה חדשה - ההסדר החדש נוגד את עיקרון שילטון החוק הפלסטיני, שאינו יכול להתיר היסול יהודים שיטתי, סתם כך, ללא מיסמך מוסבר ומנומק. מה יגידו שמאלנינו החרדים לשילטון החוק, אחיהם הפלסטינים לא יוכלו לע-

זאבי שיעור בדמוקרטיה פרס הלואי עלינו כספים ייחודיים בורג

שות להם את זה, ולבטח יאלצו, למורת רוחם, להחזיר האמנה לתוקפה.

פרופורציות

הסיקריקים מימין שורפים לבוגד את דלת ביתו רק מפני שפלירטט לטובת הערבים. השמאלנים הנאורים משמאל שורפים לבוגד שלהם את כל הקשרים עם הברא-נזה ומוחקים את שמו סופית מרשימת אנשינו, ורק מפני שנטש לרגע קט את השורה ופלירטט מעט עם הימין לטובת המדינה.

אברום שם לשטרם

שוחרי השלום הפלסטינים מנפצים לבוגד את הגולגולת בגרן ואונסים את אשתו ובנותיו, רק מפני שפלירטט מעט עם היהודים. ואיני יודע כבר מה גרוע יותר, מחתרת או "סתם" מאפיות.

חלקל מן הכספים היחודיים יש אבא צעיר בדמו-תו של אברום בורג

בורג הצעיר, שלא הבריק בעבודה פרלמנטרית, הפליא לשלוט ברזז כספי החלוקה היחודיים, שהושמצו בפי מיטב

(הראיון הבא: שרהביטחון יצחק רבין)